

Documente vechi

pentru istoria nationala Transilvania.

MANDATUM SIGISMUNDI

Caesaris et Regis ad Transilvanos ut Saxo-
nibus auxilio sint contra fures malefactores
etc. eosque puniant. Cassoviae in festo B.
Elenae. 1419.

Sigismundus D. G. Rex semper Augustus ac
Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc. Rex etc, Fide-
libus nostris ursoris et singulis, nobilibus et alterius
cujuscumque status et conditionis, partium nostra-
rum Trannicarum hominibus, item civitatibus et
liberis villis, ipsarumque Rectoribus, Judicibus et
Villicis praesentibus et futura notitiam habituris
salutem et gratiam. Pro parte Ursorum nostrorum
Saxonum fidelium septem sedium, eorumque par-
tium Trannicarum nostrae datur intelligi gravi cum
querela Majestati, quo quam plures fore homines
in nostris terminis, possessionibus officialibus ac
vestri in medio residentes nobiles et ignobiles*),
qui sinistro ducti consilio ipsis, et ad ipsos per-
tinentia, spolia, furticia, et alia malificorum ge-
nera latronum more et furum, praedetentiones,
mutillationes, et interemptions hominum crebris
vicibus commississent et committerent incessanter,
nostri Regii culminis indisplacitiam, scandalumque,
et periclitationem eorum Saxonum incommoditatibus,
cumque nos fideles nostri, grati et sincere dilecti,

huius modi homines, qui eorum victum et amictum
sic improvide et malitiose advescant acquirere,
etiam cuiuscumque existant conditionis matura
deliberatione praehabita, per oportuna remedia fun-
ditus decrevimus eradicari. Igitur fidelitati Vestrae
et Universitatis, et Vestrum cuiuslibet firmissimo
nostro Regio damus sub edicto, omnino aliter ha-
bere nolentes, quatenus habita praesentium notitia
a modo et imposterum, dum et quando, per eosdem
nostros fideles Saxones homines et familiares eo-
rum, aut alterum ipsorum huius modi malefactores,
fures, et latrones in praescriptis vestris terminis
possessionibus et officialibus, ac vestri in medio
reperi potuerint, vosque superinde requisiti fueritis,
et tunc mox, ut in continenti ampliori nostro
mandato superinde nullatenus expectato, eisdem
auxilio et subsidio venire, captosque secundum le-
gitimas eorum comprobationes, quomodolibet, exi-
gentibus suis demeritis, licita poena punire, et con-
demnari facere debeatis, Contradictione Vajvodae
vel Vice-Vajvodae, nec non Comitum Vestrorum
parochialium Constitutorum, et pro tempore con-
stituendorum, penitus non obstante, sub aucthori-
tate et potestate nostrae Majestatis praesentibus
vobis hac in parte attributa aliud facere non ausint,
Praesentib. perlec. exhib. restitque etc. Datum
Cassoviae in festo beatae Elenae Anno Domini
Millesimo quadringentesimo decimo nono. Regni
autem nostri Hungar. 33 Romanorum vero nono.

Martinus de Barsak.

Ex miscellaneis Joannis Gibel 1774 et 1775
Conscriptis.

1423

Sigismundi Regis literae de non impediendis
Jobbagonibus ad possessiones Praepositurae Cibi-

*) Acestu documentu cu acesta singura espre-
siune inca se arata destulu de nepartitoru si
dreptu. In vecurile de midilocu o parte insemna-
tore din nobili traiea numai din furturi si rapiri.
Sigismundu nu alege, ci ia la gona si nobilii lotri
si rapitori.

niensis migrare volentibus, in quibus legitur: „Reverendus in Christo Pater Dominus Nicolaus Episcopus Vaciensis Ecclesiae, Comesque capellae nostrae, ac Gubernator Praepositurae Cibiniensis, ad ipsam capellam nostram Regiam annexae.“

Ex authographo inquit Eder in Felmero p. 92.

Sigismundu nu suferre ase lua dieciuele dela Romani *). 1425.

Nos Sigismundus Dei Gratia Romanorum Rex semper Augustus, ac Hungariae, Bohaemiae, Dalmatiae, Croatiae etc. Rex. Fideles dilecti venientes ad nostrae Majestatis conspectum nobiles viri Nicolaus filius apa de Almakerék, et Ladislaus filius Geres de Zamosfalva nostri fideles dilecti, vestri nuncii et legati, legationes vestras seriatim plene, prudenter, et facunde Maiestati nostrae exponere curaverunt, quas nos eo recepimus Regiae gratitudinis maiori beneplacito, quo ex iis nil, nisi sinceræ fidelitatis et debitæ subiectionis, ut debitum est benevolentiam, novimus a vestra fidelitate nobis intimari, unde dilecti, et Fdeles nostri (audetis huiusmodi vestris legationibus nostras ad eadem, et earum quaslibet responsiones Regias, non minus vobis gratas, ut speramus, eisdem vestris nunciis et legatis, uti nobis et vobis plene fidelibus, e quibus ex utraque parte integra sit credulitas adhibenda, commisimus vestris fidelitatibus referendas, ad eos plene informantes, de omni nostra voluntate, super praemissis vobis explicanda, quibus et vos plenam in illis sincere referendis, parem velitis fidem adhibere. Inter alia tamen vestrae fidelitati ingratus apparere non debet, quod nos instantibus ad haec satis ipsis vestris nunciis, decimam Valachorum, Episcopatum, et Ecclesiasticarum exigere distulimus causis rationabilibus subsistentibus. His videlicet, quod Episcopus Banderium proprium, Capitulum autem et alii viri Ecclesiastici, certas summas pecuniarum ratione exercitus solvere, et propter illas expediendas eorum Valachos exactionari habent. Tamen exonerati Deo iuvante ab his expeditionibus, quibus involuti sumus, venturi tandem, ut eisdem nun-

*) Acestu documentu e forte interesantu, are insa trebuintia de explicatiune mai lunga. Intrebarea ar fi: pentru ce se nu se ia dieciuele dela Romani? —

ciis vestris referentibus, plenius discetis in Vestri medium deductis vobiscum super omnibus inibi expediendis, longioribus tractatibus et consiliis. In his et aliis disponemus finaliter Deo spirante id, quod cuilibet statui aequum fiet, secundum justam rationem. Datum in Visegrad, in Vigilia festi visitationis virginis gloriosae*). Regnorum nostrorum a. Hungar. XI., Romanorum vero 11., Bohemiae VI.***) (Amus desideratur. In copia alia anni hi ita leguntur: „Hungariae X, Romanorum XV, et Bohemiae VI., sed haec omnia sunt male apposita, nam debet esse.“ Regnorum nostrorum anno Hungariae XXXIX. Roman. vero XVI, Bohemiae VI. —

Praeterea supplicantibus Maiestati nostrae praefatis nunciis vestris, et coram nobis suppliciter intercedentibus, vos nobiles, Dominos scilicet non habentes, praeter transmissionem memoratorum Valachorum, ab ingressu praesentis nostrae exercituali expeditionis duximus supportandos, et pro hac vice supportamus in effectu, prout iidem nuncii vestri vos superinde clarius informabunt. Datum ut supra.

*) Articulus 25. anni remotioris, ut pote anni 1498, de hoc Banderio haec dicit: „Ex quo Dni Archi-Episcopi, Episcopi, Capitula, Praepositi, Abbates, et Cartusienses de Lövöld, nec non Prior auranae juxta huius Regni laudabilem consuetudinem antiquam pro defensione Regni huius, tam ratione procentuum decimalium quam ratione possessionum Ecclesiarum suarum, Banderia sua, secundum exigentiam proventuum, et usum jobbagionum suorum levare tenentur, ob hoc etc.“ Ergo onus Banderia tuendi Praelatis incumbens, est consequentia etiam illius emolumentum, quod ex perceptione decimarum accipiunt. — Quod onus Banderia per Praelatos sustentandi, et tenendi, ipsi beneficio, et possessorio possessionum Ecclesiasticarum ab olim jam inhaereat, et incumbat extra omne quidem dubium. Ast quandomam in specie enunciatum in legibus sit illud, quod Praelati etiam ratione proventuum decimalium (quorum origo in sacris literis, antequam Banderia in usum venirent revocatur) Banderia tenere teneantur? illud nulli prius et antea consignatum reperitur, quam in istis literis anni 1426, nam leges, quae de Banderiis Praelatorum sonant (ut sunt Sigism. D. V. de 1435 art. 1. Ladis. Dec anni 1454 art. 3. — Michael Szilágyi Dec. anni 1458) nullam huius rei faciunt mentionem.

**) Vide literas anni 1500 Diplom. Illustr. Com. Jos. Kemény T. IV a. p. 67—75 quas ad hunc annum extractas habeo. p.

Intitulatio exterior:

Fidelibus nostris Universis et singulis nobilibus Partium nostrarum Transylvanarum nobis sincere dilectis.

Copia in coll. Msta. Comite Székelyiana Bibliothecae collegii reformatorum Claudiopolitanae T. IV, p. 135, item ibidem T. II, p. 93 ubi in margine annus 2425 est appositus.

NB. Has literas edidit Benkő Milkovia II, p. 321 — et exinde citat eas Eder — in notis ad supplicem libellum Valachorum p. 17 sed ibi illis erronee apponit annum 1393.

Has literas inuit solum Fejér C. D. T. X. vol. VIII, p. 606.

Has literas edidit Koza „de Vajvodis“ p. 50.

CHITII SI VENATULU LORU.

(Continuare din an. tr.)

Celu mai insemnatu instrumentu dintre tote este Arpuna; aceast'a e o sulitia de feru cu unu anghiu obtusu, camu de 120° in verfu; marginile ei taietorie su de 3 policari, din basea cea de 6 linee grosa se estinde unu stilu de feru ascutitu, cu carele se nplanta intr'o coda lunga, de feru, spre a o poté mai cu ndemana purtá. Metalu din care e fabricata arpuna debe se fia vengiosu, ca se se pota indoi in tote partile fara de a se rumpe; si stirbenduse ori indoinduse, se se pota prin cateva loviri de ciocanu, la pristin'a sa forma aduce. Arpunele suntu legate cu funile cele subtiri si sierbescu nu intr'atata spre strapungerea si ucidearea Chitului, ci mai vertosu spre tiepenirea loru in trupulu lui si retienerea in locu, ca se nu scape. Fiacare barca are cate 6 funii de aceste, care la olalta suntu preste 4000' in lungime.

Naule purcedu pe unu tempu cu ventrelele radicate, ca se pota trece cu inceputulu lui Aprile preste insulele schetlândice si se ajunga nainte de finitulu acestei mense in apele polari. Indata ce ajungu intr'acele tienuturi, unde se sustienu Chitii, deve cu cea mai mare atentiune diua noptea se vigeze, se asiedie curirii pe marginea nauei, si se-i pregatésca pentru ori ce sierbitiu momentanu. Decumva starea apei i-concede espunu cate o barca cu omeni din naue afara. Sentienduse vre unu Chitu de locu se da semnalulu de alarmu si vigilia

striga unu Chitu! unu Chita! — franc. Baleine, engl. Whale, oland. Val, nemt. ein Wal, — care tot'odata insómna grabire; dupa acea numai de catu se punu barcele pe rondu in miscare cu cea mai mare iutiela intre strigate de alarmu. Ajunghendu ca se se apropia de imposantele animale, siefulu inderepta banca intocminduo spre ndemana, eara arpunistulu si-inverte arm'a sa cea sulegeta, usiora, la comand'a siefului si despicanu aerulu nimeresce cu densa in Chitu; atunci acesta arunca cu coda infricosiatu si vai de acea barca, pe carea se templa se o nimeresca, ca-ci numai de catu o resipesce. Cu o iutime nespusa se trantesce acum ranitulu animale in tote partile, haliendu dupa sene barc'a, de carea suntu acatiate arpunele si intarite prin memoratele funi de naue; aci se radica bietulu pe surfacia apei, aci se dimite érase la fundu, deunde restauratu se mai aiépta odata pentru totudeuna, spre a suga cea din urma particica de aeru.

Acesta-i momentulu, in carele siefulu dispune barc'a pe peptulu Chitului si scena sangerosa se finesce prin acea, ca-i inplanta o lance cu 4 ascutituri in plumani. Asta strapungere deve se se ntemple iute si afundu, pentru ca si cele mai din urma isbiri de morte ale colosului animale, carele arunca acumu povoie de sange, si-si tavalesce trupulu intr'o parte si intr'alta, nu suntu mai pucinu periculose. Adeseori se prolongesce numit'a scena cateva ore si ca se grabesca momentulu din urma se apuca de nou cu arpunele, cu lancele si cu lopetile cele ascutite de Chitu, aceste din urma sierbescu mai cu sema spre a-i inpucina iutiela in fuga. De repetite ori se silesce arpunistulu intr'acelu locu a nimeri pe Chitu, unde i-se inpreuna cod'a cu trupulu si deca se sfetesce se-i taia vre o vena, atunci iutimea mai pe diumetate i-se micioréza, carea de altr'mintea atatu e de'nsemnata, catu intr'unu minutu secundu percurge 7 metr. asiadara mai iute, de catu suflarea ventulului Passat. Celu mai importante instrumentu pe lenga acésta e-i coda, ca acésta ca cu unu hedaragu (Hebel) a puterei sale centrifuge sgudue, sfarma si nimicesce totu ce-i stá inainte; acésta i lui vesla scarmuitoria, acésta i arm'a.

Cu tote ca unu glontiu de tunu are pe de 100 ori mai mare iutime si putere; daru fiindca periferi'a masei lui e celu pucinu de 6000 ori mai mica; asia puterea lui cuprinde numai a 60. parte din tarimea ee o posedo Chitulu, — prin urmare

(

lovirea acestuia are atata putere, cata-i puterea a loru 60 de glontiuri de cate 24 ponti, de odata descarcate. Catu de iufricosiata dara debe se fia puterea si de miravera iutiela, cu carea colosulu Chitu lucreza, si-si pune in miscare imposantea sa massa corporale! Dupa care nu e de miratu, deca noi audimu dela esperitorii loru, cumca unu asia monsturu numai catu se afunda subtu naue si cu pucina impoterire (silnicie) o radica de-si perde aequilibriulu, si cu tota incarcatura sa o restorna in apa; seu cumca numai cu o lovitura a codei lui arunca in susu o barca, au pote se o sfarme.

Cu tote aceste si alte nenumerate pericole, caroru venatorii Chitiloru suntu espusi, nu se vede intrensii nici o arma de frica; ci din contra cu mai mare indresnela si incordatiune se espunu periculu; si candu au de ceva ase teme, acea e numai atata, ca nu cumva Chitulu se iea fuga in partea din catr'o sufla ventulu.

Dupa ce la urma more Chitulu inplanta o flamura in barca, seu si chiaru intrensulu, din tote barcele resuna unu Hurrah puternicu, la care personalele din naue, ce s'a apropiatu, durandu lupt'a in largulu oceanului respundu cu asemine strigaturu de bucuria. De cumva nauea e asediata intr'unu sinu undeva si numai din departare au privitu miscarile Chitului, atunci se intorc barcele la densa indereptu, haliendu dupa sene Chitulu — unu transportu nu pré usioru. De locu ce au sositu la naue, personalele din barce esu pe uscatu, barcele inca se tragu a fara; intr'acea Chitulu s'a asediatu in partea dreapta a nauei si s'a legatu de coda cu unu lantiu. Pe cale se de-tragu ventrelele cele albe si in tempulu luptei s'erbescu in loculu loru cele de resbelu. — Franciosii topescu lardulu indatu si facu dintrensulu unsoria pre buna. — Atatu taiarea, catu si topirea lardului la focu, se'ntempla adeseori nu fara periculi; pentru ca lesne pote cate o bucata mai mare dintrensulu se se rumpa si cadiendu pe vr'unu omu de locu se lu ucida, aseminea prin topire pote din negrige a se esca focu in naue. De cesta din urma se temu Olandezii mai tare, de aceea ei topescu lardulu totudeuna afara pe uscatu.

Ce se tiene de despoiarea lardului din trupulu animalului, acesta se face cu nesce lopeti, care numai p'o margine su ascutite. In verfulu pragineloru ce sustienu ventrelele se intiepenesce unu vertegiu; unulu din lucratori se suie pe Chitu, sii-

lega o aripiora notatoria (Flosse) cu unu lantiu, ce are verigi in ambe capetele, care-lu acatia de vertegiu; matrosii cu lopetile cele ascutite si lungi in coda, standu pe marginea nauei, strapungu in pregiurulu lantiului trupulu Chitului pe tactu, pana caadu o patura mare de larda, dinpreuna cu aripior'a legata cu lantiulu se descatia din mass'a cea mare a trupului. Dupa aceea lu'ntorc de cea parte si lucra aseminea. Preste totu domnesce in podulu nauei o activitate mare. — Mai la urma vine d'a se desface si capulu, care operatiune pentru osale cele gigantice nu e fara grautati impreunata; inse curagiulu si patientia estoru navegatori indresneti iavinge tote grautatile; deci se urca pe densulu cu securi, lopeti ascutite si alte instrumente de taiatu si dupa o munca grea capulu inca se desface norocosu, — falca cea grosnica de asupra o aducu intrega pe bordulu nauei spre a desface gingiele dintrensa, din care se gatescu asia numitele osa de pesce, nesce sfasie lungi indoitiose, ca nesce vergi.

Lardulu in pature seu strugini de $3\frac{1}{2}$ urme de late si 10—14 policari de lungi se asiedia mai anteiu in bordu si acole se taia in bucati menunte, dupa acea pe unu cuptoriu facutu la pitioarele catargului ventreleloru, in nesce cazane mari dumican-duse se topesce. Acesta topire se'ntempla noptea intre cantece de bucuria, unde deca privesce cineva din pucina departare, la par'a focului, ce ese pe gur'a cuptoriului, la aborii ce se radica din cazanu si la feciele omeniloru picurati cu unsoria negriti de aburi, vine in ispita de a crede cumca vede inaintea sa iadulu cu satanii sei, carii aci si implinescu manierele sale de noptea.

Dupa topire unsori'a se asiedia in naue prin vase, tote ladile din table de feru fabricate, ce contineau mai nainte apa, acumu se implu tote cu unsoria si navegatorii se'ndestulescu cu pucinu proviantu, bucuranduse de norocosulu succesu alu venatului.

Mihali.

SENTINTIE MORALE. Cine nu viédia in Domnulu e servulu perirei.

Uitate in susu ca asia esti diditu. Sorteasta astépta pe omu; omulu se nu si astepte sórtea, ci lucrandu sa se faea faurulu ei. Credinti'a fora fapta e mórtá si nu aduce mantuire. —

КАРЪЛ-БОЙ.

Новелъ ромъneasкъ.

Ера дн аня 1812. Французїи се свїа кѣтръ меазъ-поапте аместеканд ла сгомотъ армелор лор стрїгъте де рѣсвоѣ, кѣтече де вїкторїе; кѣдѣва вравї дипломатїи се ковораѣ дн ачелашї тїмп спре амезъ-зи шї се лѣсаѣ не дара поастръ. Еї се аѣла акѣм дн еа де вре о треї лѣнї де зїле, кѣнд соѣршїндѣмї лѣкрѣїле теле челе кѣмпештї тѣ днторсѣїѣ ла Бѣкрештї. Фїсїономїа ачестеї марї полїтїи, пѣрѣреа воїоасъ шї сгомотоасъ, мї се пѣреа скїмватъ; фѣїѣ свѣрпїнс де тѣчереа злїцелор шї де аеръл чел монотон ая лѣквїторїлор, шї шїрареа мї се аѣѣоцї днтрѣнд дн касе теа. Бала сора теа ера кѣзѣндатъ дн лѣкрѣмї. О вѣзѣїѣ аша де аѣлн днтрїстатъ днкѣт, дн респект пентрѣ дѣререа еї, тѣ днкїсїѣї дн апартаментъла теѣ, шї нѣ прїмїѣї не нїмене. Кѣтръ сѣрѣ, тотѣшї тѣ апропїеїѣ де дѣнса шї кѣрїозїтатеа днтрѣкѣнд делїкатеѣа теа: їзвїтѣ сорїоарѣ, дї зїсеїѣ, де знде днїї вїне ачестѣ трїстедѣ, шї пентрѣ че атѣтеа лѣкрѣмї? Еа тѣ прївї, рѣдїкѣ окїї кѣ о мїшкарѣ де кан шї де змерї шї тѣкѣ, апої, ка ковїнсѣ деспре пентсареа теа, ла каре еа тотѣшї нѣ крѣде: Хїдем сѣ фачет о мїкѣ презѣвларе, днмї рѣспїнсе, нѣмаї пот, воеск сѣ маї рѣсѣлѣ, днмї трѣвѣ аер кѣрат. Хаїде, ештї гата? Нѣмаї преѣт, днмї їаѣ пѣлѣрїа шї вѣдѣл, дї даѣ вравѣл; еа сѣ разѣтѣ, шї пої ешїрѣм.

Аштенгѣм ка сѣмї ворѣеаскъ, шї фїїндкѣ пѣзїа отѣчере адѣнкѣ, пої не презѣвларѣм, фѣрѣ а зїче зп кѣвѣнт, прїп ачестѣ неке капїталѣ, патрїа поастрѣ, кареа ворѣїа дн десѣл еа днсашї амїнтрїлор теле пентрѣ амї оѣпа кѣѣтареа. Дї кѣвѣм зп зрїа антїк; тѣ сїлїам де амї еспїїа їнѣлесѣ пѣшелѣї еї, шї тѣ аѣнка рѣсѣл де нештїїндѣ конѣтѣѣїлор теї, карїї, прїп о повестїре днтокѣмї кѣ ачеле але лѣї Мірон Кропїкарѣл, претїндѣ кѣ еа сѣаѣ дѣрат, сѣнт акѣм маї патрѣ сѣте де анї, декѣтрѣ зп оре каре жѣпѣл Бѣкѣр, каре ар фї зїдїт чеа днтѣїѣ моїѣѣ ла поалеле деалѣлї Padѣ Vodѣ. Ворѣїнд астѣел кѣ мїне днсѣмї, пої не сѣїам, фѣрѣ а кѣдета ла тѣпѣстїре, а кѣрїа деал о днкоронѣ, прѣкѣм мїтра не Епїскоп. Аѣїзпшї дн вѣрѣ, грѣвїѣї пасѣл кѣтрѣ ларѣл вестївѣл де неатрѣ че домпеште песте Дѣмѣвїдѣ; кѣчї пѣрѣреа ам їзвїт, сѣ прївесїѣї де зїче днтїнсѣл Бѣкрештї, сѣ нѣтѣр челе треї сѣте де тѣрѣрї, шї сѣ вѣд челе доѣвѣ-

спре-зече мїї де касе прѣсѣрате днтрѣнї пѣлїѣ фѣрѣ марѣїне, шї нерѣѣте не жѣмѣтате сѣв фрѣнѣзрїш ка нїште штїѣѣїе днтрѣо грѣдїнѣ.

Днїанте де а днтра, кѣтѣва кѣвїнте де лїмѣї фелїрїте не прѣвїнїрѣ кѣ нѣ vom фї сїнѣрї. Мѣ кам сѣкрѣїѣї днтрѣнї тѣїѣ, днсѣї дндатъ тѣ мѣн-гѣїѣї, кѣчї днтрѣнд, чеа днтѣї персоанѣ не каре окїї теї се арѣнкарѣ ера Арѣл, вѣр прїмарѣ, тѣпѣр воїнїк, жѣдекат прѣ врав декѣтрѣ гѣверѣ-мѣнтѣл сѣї пентрѣ а нѣрга еполетеле де ѣенерал, шї каре дн вїаѣа са нѣ ва фї декѣт кѣпїтан. Дѣпѣ комплїментеле дн тоатѣ їнїма шї дѣпѣ сѣрѣтареа дн рѣденїе, ел аѣкѣ не Бала де мѣнѣ, шї мерсѣрѣм сѣ шедѣм днтре челе доѣвѣ колоане де гранїт, каре маї де 500 де анї сѣзїнїѣї ачест адмїравїа Белѣдеѣр; аѣїа астѣїї кѣпоскѣт де Бѣкрештї. *)

Сара ера кѣлѣзроасъ, аерѣл апѣсѣтор, шї атмосѣера вїїлїоасъ дн тїмп дн тїмп се врѣзѣзїа де фѣлѣре, днсѣї зп вѣнт рѣкорос че вѣтеа дн зѣетїмпѣрї, не аѣѣчеа зп дѣлче мїрос де пелїн шї штерѣеаѣ аѣїа сѣдоареа фрѣнѣїлор поастрѣ.

Кѣдѣва кѣлѣзрїї грѣчї шї кѣдѣва вѣнїї вѣтрѣнїї не карїї гѣсїсѣм аколѣ ворѣїнд де фѣн шї де пѣ-пѣшїої прѣзїчеаѣ пѣоае шї хотѣрѣрѣ де асе рѣтраѣе. Еї фѣвѣрѣ мїнѣнат де вїне кѣчї пої рѣма-сѣрѣм сїнѣрїї.

Пѣнѣ атѣнчѣ пѣзїсѣм тѣчереа, фїекарѣ окѣнат асе десѣѣта дн фелїл сѣї де днтїнсѣл таблѣї че се десѣѣшѣра ла пїчїоареле поастрѣ. Арѣл пѣкат жѣмѣтате не валѣстрѣаѣ се зїта кѣм кѣрїе Дѣмѣвїдѣа, рѣдїка дн кѣнд дн кѣнд капїл шї пѣреа а се мїра кѣм о аша де марѣ полїтїе се дннаданѣ де зп мїк пѣрѣїѣ. Бала аѣїнѣга окїї не деалѣл знде се рѣдїкѣ Мѣпѣстїреа Padѣл Negрѣ шї се пѣреа кѣзѣндатъ дн нїште кѣѣтѣрїї не каре днкрѣдѣтѣрїле фрѣнѣтїї сѣде шї мїшкарѣа чеа сѣл-чїсѣматѣ а вѣзелор мїле арѣта кѣмпїлїте шї дѣре-роасе. Еар еїї неѣтѣнд дѣпѣ дѣрѣл теї а кѣ-прїнде тоатѣ полїтїа кѣ окїреа, днмї презѣвлат кѣзѣтѣѣра де не днпателе зїдѣрї рошїе але ео. Георгїе пѣнѣ ла Павел, астѣїї арс, ла деалѣл Спїра, апої ла Мїтрополїе, шї пѣнѣ дн аша депѣр-таре кѣт нѣтеа сѣ се днтїндѣ вѣдеѣреа теа.

Аша днмї зїчеам: Бїсерїка патронѣлїї рѣсѣї-нїчїлор трѣвѣїа сѣ фїе о чегате. Днѣлѣндїї ерѣѣ

*) Ачѣсѣга новелѣ е сврїсѣї дн анїї днїанте де 1848, датѣлїї нѣ не е кѣпоскѣтѣїї кѣндѣ; се крѣде днсѣї кѣ кам днтре ан. 1844—1847.

пъриндипи пострѣ; ей ераѣ дѣкъ шѣ рѣсвоиничѣ. Мъ-
рѣре оѣе челвѣ дѣтѣй прѣдѣ рѣмѣн, каре пентрѣ
търѣреа лѣ Дѣмнезеѣ аѣ фѣлѣт дѣн вѣкѣрѣа са *),
дѣн мареле сеѣ палат де пѣлчере, Мѣтроноліа Ро-
мѣніеѣ. Мърѣре лѣ Радѣ каре не рѣнеле олтар-
рѣлѣ лѣ Банкс аѣ нѣс се фѣлѣфеаскѣ вѣрчѣа лѣ
Хрѣстос шѣ о аѣ дѣлѣдат дѣ темпѣл челвѣ прѣа
дѣлат! ! ! !

Астѣел де не деалѣрѣле вѣноасе че тѣ дѣкѣн-
дѣзраѣ, де не олтарѣа лѣ Банкс, де не векеа маре
кѣрѣе а Ромѣніолор ѣзвѣам а фѣне се рѣдѣвѣе
Thyamis локѣнтѣк акѣрѣа нѣме зѣчеа дѣстѣа де
апѣрат кѣ Банкс аѣ авѣт аѣче зѣ темпѣл зѣде
стрѣвѣнѣи пострѣ аѣ дѣнѣзѣт фѣрѣ дѣдѣоелѣ де
таѣ мѣлѣе орѣ дѣ чѣнѣтеѣ; Тѣаскс, дауѣа вѣдѣ-
вѣлор не каре поѣ дѣ нѣмѣн деавѣрѣѣ. Астѣел
ѣзвѣам а аурѣнѣе нѣмеле, Історѣа шѣ локѣрѣле.
Дѣн дауѣа лѣ Банкс, шѣ дѣн дѣсѣфѣтѣрѣле марѣ
Кѣрѣе еѣ дѣдѣчѣам зѣрѣа дѣсѣфѣтѣчоасѣ поастрѣ
Капіталѣи.

Ардѣа сѣмѣнд кѣ Кѣлѣгѣрѣи шѣ вѣтрѣнѣи с'аѣ
дѣс, се скоалѣ, се аурѣнѣе де Вала шѣ дѣ зѣсе:

— Че аѣ драгѣ верѣшоарѣ? кѣ ентѣ ана де
трѣстѣ?

Нѣштѣне ар фѣ зѣс дѣ адевѣр, кѣ трѣстѣца
черѣлѣ дѣ кѣрѣнѣсѣѣ ѣнѣма, кѣчѣ дѣ ачѣст мѣ-
нѣт черѣа се дѣсѣнѣма шѣ еа ера гата де пѣлѣс.
Дѣн зѣдар дѣсѣ Ардѣа, дѣнтрѣстат де тѣчѣреа поа-
стрѣ, се сѣлѣ де а аѣчѣе вѣкѣрѣа дѣ ѣнѣма верѣ-
шоарѣ Вала, нѣчѣ дѣндрѣвѣрѣле, нѣчѣ гѣлѣмеле нѣ
ѣсѣтѣрѣ а о сѣлѣце дѣла кѣчѣетарѣеа еѣ, кѣ вѣрадѣа
рѣзѣмат де колоанѣ, кѣ канѣа дѣ тѣлѣ, кѣ оѣи
ла чер, еа зѣмѣрѣа кѣрѣсѣа а кѣчѣва грѣнѣи норѣ
че се стрѣнѣеаѣ ла орѣзон, пѣлеа зѣрекеа ла нѣзѣ-
ратѣа вѣнтѣлѣи шѣ се пѣреа кѣ аѣ зѣгат тот че о
дѣкѣнѣдѣзра. Вѣзѣнд ачѣаста Ардѣа, шѣ дѣспѣрат
кѣ п'аѣ нѣтѣт ѣсѣтѣ се дѣнѣоарѣсѣ кѣтрѣ мѣне шѣ
дѣнѣ зѣсе:

— Haide, Мол, чеарѣкѣдѣи шѣ тѣ асѣпра фѣр-
моасѣи шѣ мелѣнѣколѣчѣе тѣле сѣрѣрѣ, пѣтерѣеа амѣ-
чѣдѣеѣ де фѣратѣ; кѣчѣ еѣ ка вѣр прѣмарѣе нѣ ам
дѣвѣндѣт нѣмѣка, таѣ кѣмѣи вѣне се кѣрѣд кѣ нѣчѣ
нѣ м'аѣ азѣгѣ. Haide, дѣчеарѣкѣте, кѣ дѣнѣре тѣне
трѣвѣе се фѣнѣдѣе о сѣмпатѣе таѣ пѣтерѣнѣкѣ дѣкѣт

тоате аргѣментѣле тѣле, шѣ сѣнт дѣкѣрѣдѣнѣат
кѣѣ де арѣнс сѣнѣтѣа гласѣлѣи тѣѣ пентрѣ а о
траѣе дѣн есѣгѣзѣа еѣ.

— Ачѣастѣ сѣмпатѣе де каре дѣнѣ ворѣешѣтѣ,
дѣ рѣсѣнѣсѣеѣ ар трѣвѣи се о посѣдѣзѣи ка шѣ мѣне,
кѣчѣ еа провѣне дѣн пашѣтерѣеа поастрѣ, шѣ поѣ ам
авѣт тот ачѣелѣнѣи мѣагѣн, ам сѣферѣт тот ачѣе-
лѣшѣ дѣрѣрѣ, ам фѣрмат тот ачѣелѣшѣ проѣктѣрѣ,
шѣ трѣѣм тот дѣ ачѣелѣнѣи сѣрѣандѣѣ. Тотѣнѣи соко-
тѣск кѣ дѣнѣре сѣра тѣеа шѣ дѣнѣре мѣне погрѣвѣреа
сѣнтѣментѣлор трѣвѣе се фѣе таѣ маре, шѣ тѣ
нѣгѣлѣск дѣн парѣмѣи де а о кѣнѣоашѣе дѣ дѣстѣа
пентрѣ а дѣнѣлѣеде пѣтѣра кѣчѣетѣрѣлор че дѣ вѣнѣ
де дѣн афѣрѣ; дѣсѣ сѣдѣи тѣртѣзѣрѣсѣск дѣрѣнт? Ам
гѣсѣто астѣ дѣмѣнѣадѣ ана де трѣстѣѣ, дѣкѣт авѣа
ам вѣзѣто шѣ авѣа ѣам ворѣѣт. Тотѣнѣи м'аѣнѣи
прѣнде кѣ таѣ кѣ ам гѣчѣт, дакѣ нѣ мѣтѣвѣл, чѣл
пѣдѣн пѣтѣра тѣхнѣчѣзѣнѣе сѣле; шѣ дѣнѣоркѣн-
дѣмѣтѣ кѣтрѣ сѣра тѣеа: — Вала, дѣ зѣсѣѣѣ кѣ
жѣтѣгѣтѣе де глас, сѣкѣмѣпѣ сѣрѣоарѣ, ла каре дѣн
сѣрѣрѣле поастрѣ кѣчѣедѣи тѣѣ? — Ла чѣеа таѣ невѣ-
новѣтѣѣ. дѣнѣ рѣсѣнѣсѣѣ еа фѣрѣ амѣи лѣса оѣи, ла
чѣеа таѣ непѣрѣчѣтѣѣ.

— Сѣзнѣмѣи ла каре? .Ла ачѣеа че сѣѣ тѣрѣ-
тат дѣнѣколо де мѣнѣдѣи, сѣаѣ ла . . . ?

— Ла ачѣеа че сѣѣ пѣскѣт ла тѣлѣтѣле Рѣ-
вѣеа *), ла вѣдѣва Вѣевѣдѣлѣи де Сѣчѣеава, ла ачѣеа
карѣ, дѣпѣче с'аѣ вѣзѣт прѣдѣтѣ шѣ вѣндѣтѣ де
арѣндѣрѣа еѣ . . .

— Дѣмнезеѣле! стрѣгаѣ, че аѣ нѣтѣт се ѣсе
дѣнѣжѣмѣле таѣ амар кѣн шѣ таѣ рѣѣ? Вала дѣнѣи
лѣсѣ канѣа не тѣлѣи, шѣ кѣ зѣн глас тѣѣет де сѣ-
снѣнѣзѣрѣи стрѣгѣ: дѣи моарѣт

— Моарѣтѣ! Стрѣгаѣ кѣ дѣнѣса. Моарѣтѣ! зѣсѣ
шѣ Ардѣа. Кѣнд? шѣ кѣм ачѣаста? о дѣнѣрѣварѣм
амѣнѣдоѣи де одатѣ.

— Ах! Воѣ нѣ шѣтѣдѣи нѣмѣкѣ; шѣ кѣм вѣдѣи
шѣ шѣтѣи чѣеа, пѣрѣрѣеа дѣнѣмѣртѣнѣтаѣдѣи дѣпѣ кѣм
сѣнѣтеѣдѣи ла дарѣ, шѣ невѣѣдѣнѣнд дѣкѣт кѣ воѣи ка
нѣшѣте арѣндѣарѣи? Дар, еа дѣи моарѣтѣ, сѣнт акѣм
грѣѣ сѣнѣтѣшѣнѣи, дѣнѣ поапѣтеа ачѣелѣи фѣѣтѣмос вѣл,
дат ла Амѣасѣадѣорѣа тѣрчѣск дѣн пѣлатѣа марѣлѣи
Бан Сѣрѣвѣлѣскѣ.

Непѣрѣчѣта! Еа фѣоарѣте тѣлѣт пѣтѣмѣсѣѣ пентрѣ

*) Се шѣтѣе кѣ Прѣнѣдѣи Ромѣнѣи аѣ Дачѣеѣи зѣеаѣ
нѣмѣроасѣе пѣлатѣрѣи де пѣлчѣрѣи нѣшѣте Кѣрѣе. Се
ведѣе дѣкѣ апроашѣе де Кѣлѣж дѣн Арѣеал рѣнѣле
де Curia-Valachorum че фѣнѣнда дѣн аа доѣспѣрѣзе-
чѣлеа вѣак. (Дѣн Цѣлѣѣ? Р.)

*) Мѣлѣтѣле Рѣвѣеа еѣсте о мѣнѣлѣ дѣстѣа де
дѣлатѣе не таѣлѣа дѣрѣнт аа Прѣтѣлѣи. Се зѣче кѣ
Бѣсѣѣи, вѣкѣи локѣиторѣи, с'ар фѣи ашѣзѣат таѣ дѣнѣтѣи
аѣче. Бѣсарѣвѣа дѣнѣи траѣе нѣмеле де ла ачѣестѣе
доѣѣ кѣвѣнѣте Бѣсѣи а Рѣвѣеѣи, адѣкѣ лѣнѣиторѣи аѣ Рѣвѣеѣи.

ка съ май поатъ ава чинева милъ de dansa. Еа стръбътъсъ prin атжте лъте съндератиче фъръ а търі; еа емісь вікторіоасъ дінтре тълдїме де перїкле, нентръ а се днвреднїчїка съ май вїедзеаскъ дикъ, шї еї аъ зчїео, дар, зчїсь prin вїкленїа знїї Kadard, еа аъ перїт ка ръпїтъ de тръспет! Дн кърсъл лъкзїндеї сале аїче къ тодїї аъ възто, май тълт саъ май пздїн, шї къ тодїї аъ ізвїто май тълт саъ май пздїн; днсь нїме нъ аъ ізвїто ка нїме: дї ерам соръ шї дї штїам секретеле, шї нїме нъ аъ кзпоскзто, къчї еа аъ штїтъ а се дн-кзпїзра de атжтеа мїстерїї дикът Сфетї тоате іспїтіріле поліціей че вроа аї афла секретъ. Се афлъ бменї карїї нъ кред къ ар фї тоартъ, такар къ de трїї сьпгътнї нъ с'аъ май івїт, днсь ачештїа сьнт дїн ачей Ромънї кредълї ка Романїї лїї Ромълс. Еа дикъ еї днкредїндзъ къ с'аъ май днгътплат de а перї асфел днтръ кътва тімн шї de а се аръта дн зртъ шї май тънъръ шї май фрътоасъ; дакъ амї креде інїмеї теле, амї къцета ка шї дъншї; днсь нъ тревъе бре май вїне а тъ днкреде тікълосълї каре аъ къшзнат тоартеа еї, шї каре аъ авът образ de асе днгънфа днаїнтеа mea? Кредед'мл, еа дї тоартъ, къ тотъл тоартъ, шї нъ авем декът а о пльнде. Ваї! Ваї! шї апар!

Днсь чїне дїаъ ворвїт къ атжта днкредїндзаре? шї фъръ амї ръспзнде: Ваї! зртъ еа, ваї de тръдъторъла че аъ вьндзто! Дефїмаре Kadardълї че аъ къшпърато. Еа ера аша de кандїдъ (невіноватъ) шї аша de прїетїноасе, аша de дн-крезътоаре шї аша de ценероасъ, аша de лїнъ шї аша de таре, аша ізвїтъ de аї сьї шї аша вреднїкъ de а фї! Нъ, нїчї одатъ нъ аъ фост май дн-вреднїчїтъ вїадъ декът а са, шї нїчї одатъ тоарте нъ аъ фост май тълхреште датъ. Дн ачест веак, дн каре афаръ de ръсвоїз, тотъл есте стерп шї прозаїк, еа афласъ шїмжлокъл de асе сквті дн контра адевърърілор фатале. Еа ера пздїн авът дн штїпндї, штїпнда нъ зскасъ інїма еї, днсь еа ера медїгатївъ шї се пьтрїа къ поезїа.

Кредїнчїоасъ веїлор datїне а арістокраціей поастре чей націонале, еа нъ еміа нїчї одатъ декът ла апзнереа соарелї, пьрзреа днвълїтъ шї май тог деазна сїнгъръ, пре пздїнї сьнт карїї съ нъ о фї днгълїт не залде, дн цїзръл Бісерїчїлор шї а монастїрілор, с'аъ дн кварталърі не талъріле монастїрей Гарганъ, орї дн къръріле сїрале але деалълї Сїра, саъ дн рїніле Кърдеї — веї

дела Pads-Bodъ ла Pads-Nergъ *), днсфършїт претгїндене знде еа пьтэ съ ворваскъ къ трекътъл, къчї сїмдїа о неспзсъ пльчере а кіема мордїї дїн моршїнте шї а пльнде, шї а кьнта къ дъншїї о кьнтаре de тжнзїре. Преа пздїнї сьнт карїї съ нъ фї възът лънгъ шьръл вре знїї дїнтірїм саъ ла поарта вре знїї маре воер лефїка еї къ дозъ роате днхътатъ de дої аръсарї нентрїї ка коръл. Лъкръ дешъндат, къчї лас къ нъ ера нїчї към кочїер (vїzїтїш) нентръ а пьзї шї а цїне кайї, днсь нъ саъ азїт нїчї одатъ ка сьї фї лзат чїнева чева, саъ ка армасарїї съ о еїе ла фъгъ. Лефїка ера вьпсїтъ алъастръ шї рошъ, къ тодїї о кзпосхтаъ шї възъндзо днснїї копїї зїчеаъ: Астаї Лефїка Dameї днвълїте. Аша о нъмїаъ; къчї вам спзс, къ нїме нъї штїа нїчї такар нътеле, шї нъ се ведеа не тарка лефїчей декът зп тьрл але не о стьнкъ днтрън кьмн верде, къ ачесте патръ лігере дн тръспнатръ колдзріле: D. I. E. П. **) не каре днвълдатъ доктор Cariano, вестїт гъчїторъ дїн Іашї, ле есплїкъ асфел спре тълдїмі-реа тьтзрара: „De Juda este prodita.“ Еа есте вьндзтъ de Ізда. Попоръл дн адевър о лза дрепт знъл дїн дъхрїле інфернале, стрїгої, трїколїчї, вьрколачї, каре поаптеа веъ сьнцеле вїедзїторїлор шї родъ бселе мордїлор. Еї нъ се преа дншї-ласъ къ тотъл, шї фїндкъ ера знїї карїї се дн-сїмълнта de ачест оракъл, поліціа жьдекъ дн-дълелдеште de а днпършїтїе ворва, къ ачеста есте о прїндесъ Neapolїтанъ че дорїа съ пьзаскъ інокнїтъл, шї къ нъ аре скон съ шадъ тълт дн капїталъ. Нїме нъ пьтеа съ афле чїне о кондзчеа, шї нъ нъмаї къ нъ се штїа de знде вїне сара шї знде съ дъче дїмїнеада, дар нїчї такар нъ препънеаъ. Пьзїторїї de поапте, адеце орї о зьрїсь, шї лї съ днгътпласъ de май тълте орї къ воїа съ о опреаскъ, днсь възъндз-о днаїтїнд къ о аша іудалъ, днкът роателе лефїчей пьръндзлї-се de фок, кайї нїште драганї днарїпадї, шї dama дн-вълїтъ о фантомъ, еї се тръфеаъ днпетрїдїї шї нїкаъ фъръ а пьтэ такар съ ростеаскъ: чїнеї аколо?

Dama днвълїтъ нъ мерцеа декът поаптеа кьнд днчет, кьнд рьпеде. Еа нъ се днгрїжїа нїчї de сїнгърътатъ, нїчї de тълдїме, рьтънеа пздїн дн-

*) Ачесте сьнт дозъ монастїрї. Чеа дънтъї зїдїтъ нела 1245, de прїндъла de ачесташї пьме; чеа de адоа дн 1481 de Pадъла ал IV.

**) Днїстръ, Істръ, Евксїн, Пьт.

тръа лок, ізвѣа а прѣвѣ черъа шѣ констелациѣе съв кареле dormia полѣтѣа, се пѣреа але дѣтрева, шѣ мерѣеа дѣа фѣкаре саръ а шѣ сѣъла шѣтеле дѣа Дѣтѣовѣдѣ.

Де дѣтѣанѣа не зѣ некѣш прѣетѣн, дѣ фѣчеа сътѣн де а о зѣта шѣ перѣа кѣ дѣнсѣа; де мѣлте орѣ шѣ сѣаъ дѣтѣшплат де а о акомпанѣа дѣа презѣмѣлѣе поитѣрѣе; кѣчѣ сѣтѣцѣам о пѣлѣере педѣмерѣтѣ а о азѣа исторѣсѣндѣшѣ шѣ амѣ еспѣкаа нѣште лѣкѣрѣи каре фѣрѣ де дѣуса нѣчѣ одатѣ нѣ ле а шѣ фѣ азѣгѣ нѣчѣ дѣтѣлес.

Тотѣшѣ се дѣтѣрѣшѣтѣесерѣ асѣра еѣ нѣште ваѣете че зѣнѣлсерѣ де спѣишъ нѣнъ шѣ не чеѣ маѣ вѣравѣ дѣн амѣчѣи пострѣи. Се зѣчеа кѣ трашѣ сѣаъ де нѣргѣреа еѣ чеа мѣстерѣоасъ, сѣаъ де фѣрѣмѣсѣеа фортелор шѣ повѣеаа мерѣсѣлѣѣ, маѣ мѣлѣдѣи тѣнерѣ се дѣнаторасъ дѣа дѣнса, шѣ кѣ зѣрѣндѣо нѣ саз маѣ арѣтѣа де атѣчеа. Кѣм чеа маѣ маре нарѣе дѣнтре еѣ ераъ Московѣдѣи сѣаъ дѣн ачеѣ фанарѣодѣ че ле сѣнт вѣндѣдѣи, шѣ дѣнтре адѣдѣи се ворѣа де контеле Кѣнстоѣоф, прѣндѣа Ровѣскоф, драгоманѣа Дѣмоѣвѣчѣи шѣ конѣсиѣерѣа Чѣокосѣ. Сѣтѣтѣрѣа се хотѣрѣи маѣ ла зѣтѣ, сѣре а нѣне капѣт ачестѣи марѣ сѣнѣрѣрѣи, де а о арестѣи шѣ а о да несте марѣне. Дѣусъ арѣзѣдѣи еѣ нѣ фѣсерѣ маѣ порочѣдѣи декѣт пѣзѣторѣи де поанте, шѣ ка тоате кѣрселе че ѣ се дѣтѣндеаъ. О дѣтѣрѣдѣзѣрѣе дѣнѣнѣдѣатѣ дескѣрѣкѣ нѣнъ шѣ не чеѣ маѣ сѣтѣдѣи: доѣ дѣн трѣшѣи вѣзѣнд кѣѣ кѣ нечѣтѣндѣ де а нѣне тѣна алерѣнд дѣнъ дѣнса, хотѣрѣрѣ де а о ашѣтѣнта дѣа трѣсѣра еѣ. Дѣнтро саръ кѣнд вѣзѣрѣ екѣпанѣа дѣа кѣртеа контелеѣи де Вакарѣшѣи, се сѣвѣрѣ дѣа трѣсѣа, шѣ се тѣнѣларѣ тоатѣ поантеа. Овоѣсѣдѣи кѣ нѣ вѣдѣ нѣмѣкѣ, еѣ ераъ сѣа адоарѣтѣ, кѣнд кѣ о орѣ дѣаинтеа зѣеѣрѣеѣ де зѣвѣ, нѣрѣ кѣ нештѣне зѣмѣла ла каѣ; еѣ се скоалъ, се новоарѣ ѣте зѣла ла дреанѣта, аатѣа ла сѣтѣнга; дѣусъ дѣаинте де а нѣне нѣчѣорѣа не нѣжѣит се азѣр о мѣкѣ сѣтѣдѣаре, арѣмасарѣи норѣнеск ка фѣлѣрѣа, трѣсѣра своарѣ, еѣ сѣнт рѣстѣрѣнѣдѣи, зѣла дѣа фѣрѣшат кѣ роата, еар аатѣа се ловѣ кѣ капѣа де нѣр (zidѣ): ачестѣа ера торѣ шѣ челѣалѣа торѣнд. Пѣзѣторѣи де поанте трекѣнд не аколо, о орѣ дѣнъ ачестѣа, дѣа дѣсѣрѣ не вѣрае ла Аѣе, зѣнде нѣрѣндѣа дѣаинте де а шѣ да сѣлетѣа ле ѣвѣрѣ кѣ нѣ вор ведеа маѣ мѣлѣ не Дѣаа дѣвѣлѣгѣ нѣнтрѣ кѣ о лѣсѣ Дѣаволѣа. Дѣа кѣтрѣ саръ а тот аче-

лѣшѣ зѣле, се вѣзѣ Лѣфѣтѣка еѣ дѣа тот ачелѣанѣ лок. Атѣнѣе пѣтаѣ арѣзѣдѣи шѣ пѣзѣторѣи де поанте, дѣтѣлѣгѣнд кѣ есте чева маѣк, се лѣпѣдарѣ нѣнтрѣ тот деаѣна де асе маѣ ѣспѣтѣ дѣконѣтра лѣберѣтѣдѣи Дѣаеѣ дѣвѣлѣгѣте, каре дѣшѣ зѣтѣ презѣмѣлѣрѣе ка кѣм нѣ ар фѣа фост нѣчѣ одатѣ дѣнпѣдаватѣ.

Пѣла дѣченѣтѣа тоатѣнѣи трекѣте сосѣ аѣе, дѣсѣрѣчат кѣ нѣште депѣше ѣмпорѣанте, зѣ дѣналѣ гѣлер рошѣ кѣ нѣтеле Осевѣтоф Поспѣкосѣчѣи шѣ кѣ тѣлѣа де конте- Ачестѣа ера зѣ тѣнѣр че се нѣреа пѣн де ентѣсѣаст шѣ дѣсѣфлѣдѣт де челе маѣ повѣле сѣнтѣменте. Кѣ тоатѣ едѣкаѣа лѣѣ чеа реа де ом маре не каре о вѣдѣа кѣте одатѣ, ел се нѣреа фѣрѣт де орѣ че прежѣдеде шѣ се арѣта кѣ аъ фѣкѣт дѣа ѣнѣма са зѣ мѣк лок лѣберѣтѣдѣи. Дѣа нарѣкѣлар се ведеа фоарте словод шѣ дѣа пѣвѣлѣк фоарте стрѣнс: се зѣче кѣ ачѣастѣ префачере атѣрна дѣла носѣдѣа лѣѣ, зѣнѣформа лѣѣ дѣа лега кѣ тоатѣ грѣвтѣтеа гѣвѣрнѣмѣнтѣлѣѣ сѣѣ, нѣнтрѣ ачѣастѣа се шѣ грѣвѣа а о лѣпѣда кѣнд воѣа се теарѣ ла оре карѣи кѣносѣкѣдѣи нѣнтрѣ а се десѣѣта нѣдѣн кѣ дѣнѣшѣи, шѣ дѣнѣвѣм ел дѣсѣшѣи зѣчеа де асе фолосѣи де порочѣреа де а фѣи чева словод.

Де маѣ мѣлте орѣлѣат дѣтѣланѣт шѣ вѣ нѣртѣрѣсѣск кѣ ѣвѣеам ал азѣи ворѣнд де Рѣмѣа. Ел о вѣзѣсе ка арѣтѣст, ка ѣсторѣк, ка ом де стат; шѣ се нѣреа кѣѣ ера мѣлѣ де дѣнѣосѣреа еѣ, шѣ нѣме нѣ нѣтѣ аѣ дѣнѣжѣта кѣнд ворѣа, кѣ нѣ о ѣвѣнѣте не кѣм ар фѣи фост ел дѣсѣшѣи Рѣмѣн. Бѣкѣрѣнѣтѣи дѣа пѣлѣеа фоарте кѣ деосевѣре; ел нѣ се овоѣсѣа нѣчѣ кѣм де ал вѣзѣта дѣа тоате нѣрѣдѣе, де а рѣтѣчѣи дѣа лѣвѣрѣнтѣа махѣалѣелор лѣѣ де а арѣнка дѣаѣе кѣзѣтѣрѣи ла мѣлѣе де фѣтѣшоаре, каре сѣнѣ фѣрѣнѣзѣрѣш шѣ сѣвѣ верѣеаѣ се жѣнѣаъ кѣ аморѣа дѣнтрѣо нѣпѣсарѣе пѣнъ де о толѣчѣвѣне шѣ де о нѣзѣре, че ел не нѣртѣрѣсѣеа кѣ сѣнт некѣносѣкѣте дѣа дѣра лѣѣ шѣ кѣ нѣ ле дѣтѣланѣсѣ нѣчѣ кѣм ла поноареле апѣсене. Де мѣлте орѣ се дѣтѣшплат де а дѣтѣланѣ не Дѣаа дѣвѣлѣгѣтѣ, шѣ дѣнтрѣн тѣи нѣчѣ нѣ о вагасѣ де сѣмъ; дѣусъ маѣ тѣрѣзѣи зѣрѣнд кѣ еа се опрѣа ка шѣ дѣнсѣа дѣаинтеа фѣекѣрѣа зѣдѣрѣ нѣнтрѣ а о прѣвѣ маѣ вѣне о сокотѣ де вѣре о стрѣнѣ, шѣ ловѣт де ачѣастѣ дѣшѣндѣатѣ потрѣвѣре дѣа гѣст спѣсе амѣчѣлѣлор лѣѣ, карѣи дѣа ѣсторѣсѣрѣ тот ачѣа че шѣтѣа шѣ дѣа дѣвѣрѣ фѣатѣа де а се пѣзѣи фоарте вѣне.

(Ва зѣта.)